

egentlig heller ikke paa Fyn kunde være afgørende, og vi tro, at Statsskuer kunne have omtrent samme Betydning, selv om disse Ændringer indføres.

Men der er en anden Ting, som man har begyndt at overveje. Det hører strengt taget ikke hjemme ved denne Revision, og jeg vil blot henlede Opmærksomheden derpaa. Jeg ved ikke, om det begynder at gøre sig gældende paa flere Steder. Det er Spørgsmaalet, om det ogsaa er fornødent at opretholde disse forholdsvis dyre Statsskuer, og om man ikke kunde gaa over til, at disse Dyr fremstilledes og præmieredes ved større Provinsiaskuer, som omfattede hele Stiftet. Derved vilde Pengene slaa bedre til. Det drejer sig jo ikke alene om de Penge, som medgaa til Præmiering, men selvfølgelig ogsaa om alle de Omkostninger, som løbe paa ved hele Arrangementet. Der er faldet mig en Tanke ind, som jeg ikke vil lade være med at fremdrage. Det er det mærkelige, at alle Østifterne have hvert kun et Statsskue, hvorimod de i Jylland have 9 Distrikter og 5 Kommissioner. Det gør selvfølgelig ogsaa, at det bliver ikke saa lidt dyrere for Staten; der bruges mange flere Penge til at arrangere saa mange Statsskuer end til de enkelte. Jeg forstaar og skal indrømme, at naar der i sin Tid er oprettet de 9 Distrikter i Jylland, er det selvfølgelig af Hensyn til den mere vanskelige Transport af Dyrene; men som allerede nævnt er Jernbanenettet jo ganske godt udviklet derovre nu, særlig i det østlige Jylland, og naar vi komme til det, som er bebudet af den ærede Minister og mange af de ærede Medlemmer, nemlig en Revision af Husdyrloven, haaber jeg ogsaa, at dette Spørgsmaal maa blive taget under Overvejelse. Naar Jylland har 9 Distrikter, medens hele Sjælland og hele Fyn kun have et Distrikt hver, bliver ikke blot Arrangementet meget dyrere for Staten, men det bliver ogsaa en Begunstigelse for den Landsdel, der har de mange Distrikter, det er jo aldeles klart. Man skal ikke være misundelig, og det er heller ikke derfor, jeg anfører det, men jeg mener dog, at Forholdet bliver det, at medens Sjællands og Fyns Stift hver kun kan opnaa at faa en Førstepremie for Tyre og en Førstepremie for Hingste, opnaa de i Jylland at faa 9 Førstepremier for Tyre og 9 for Hingste, ja, ofte flere, thi de have baade jydsk og rødt Kvæg og undertiden ogsaa Korthornskvæg, og de kunne faa første Premie for hver af disse Arter. Det er absolut en Fordel for Jyl-

land i Forhold til Øerne, og det forekommer mig ikke at være ganske retfærdigt. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa dette til mulig Overvejelse, naar Revisionen kommer.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Avlsforeningerne, hvor der ogsaa er foreslaaet en betydelig Nedsættelse, som er bleven beklaget fra mange Sider. Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) mente, at man havde været lige haard nok ved Hestene. Jeg er nu af den modsatte Anskuelse, idet det forekommer mig, at det ser ud til, at Hestfolkene have været stærkest i den Kommission, der har behandlet dette Lovforslag. I alt Fald foreslaas der i Øjeblikket kun en Nedsættelse af 10,000 Kr. for Hesteavlsforeningerne, hvorimod der foreslaas en Nedsættelse af 81,500 Kr. for Kvægavlsforeningerne. (N. Jensen: 100,000 til Hesteavlsforeningerne.) Naa, saa lade vi det gaa. Men det forekommer mig dog alligevel, at det er et saa stort Beløb, der bliver tilbage, at det ikke kan nægtes, at Hesteavlsforeningerne ere forholdsvis favoriserede. Det ærede Medlem nævnedes rigtig nok, at der hidtil har været givet indtil 4,000 Kr. for en Hingst, men det bliver jo ved, saa længe de Hingste leve, hvem dette Beløb nu er tilsagt; de beholde det, og først i 1915 kommer det Tidspunkt, da Bevillingerne gaa ned til 50,000 Kr., medens det for Kvægavlsforeningernes Vedkommende kommer øjeblikkelig.

For Svineavlsforeningerne har man derimod vedtaget at stryge Bevillingerne lige med det samme. Det forekommer mig i det hele taget, at det ser ud til, at Svineavlens ikke har nogen rigtig Sympati. Jeg skal dog tillade mig at gøre den Bemærkning, at det burde maaske overvejes, om det er rigtigt ganske at stryge Bevillingerne. Hvis der er noget i den Teori, der er fremsat — ja, det er ikke blot en Teori, men en Praksis, der har manifesteret sig i de virkelige Forhold —, at Krydsninger mellem Yorkshireorner og danske Søer give det bedste Slagteriprodukt — og der er jo sat meget ind paa disse Undersøgelser —, saa forekommer det mig dog, at man bør være varsom med ganske at stryge Tilskuddet. Der stilles dog store Fordringer, idet man paa Svineavlens Omraade i disse Foreninger forlanger, at Ornerne skulle være af ægte Race, enten ren dansk eller ren Yorkshirerace, og man gør sig megen Umage for ved Krydsningerne at frembringe de bedste Egenskaber, nemlig Frugtbarhed, Trivelighed —